

Zdravko KORDIĆ

NEČUJNA GLAZBA

Gdje je ona krpa, krpica
da očisti prašnjave oči
da raširi vidokrug zjenice
naspram rastvorenom prozoru

Naspram neizgovorene riječi, rečenice
Onkraj potoka suši se posteljina
na toploj stijeni –

Tik ostrašćen zamjećujem okoliš,
svijet oko sebe; Orfej neprestano pjeva
neprestizžno
o bljesku, odbljesku vode
S rane jeseni riječi se grupiraju
u jednu stranu –
postaju indiferentne

Na ulici, u tramvaju; kroza smrt –
miriše tako NIŠTA –
što je vrijedno tvoje sjene, oči zamagljene
u svjetlu plesa mrtvaca
dok kosovi kriče po granama stabala
Izvide ne napisanu Eliotovu skladbu
bez vida, nečujno
Po očima pada starosna prašina

18. listopad A.D. 2025.